

U z n e s e n i e

Krajský súd v Žiline na verejnom zasadnutí konanom 18. októbra 2012, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučika a sudcov JUDr. Milana Repáňa a Juraja Krupu, prejednal odvolania poškodeného - PARK REAL, a.s., Dolný Kubín, obžalovaných Ing. V. W. a Ing. V. Z. a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 9T/8/2011 zo 6.2.2012 a takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolanie poškodeného - PARK REAL, a.s. Dolný Kubín z a m i e t a ako podané neoprávnenou osobou.

II. Podľa § 320 ods. 1 písm. c) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/8/2011 zo 6.2.2012 a podľa § 281 ods. 1 Tr. por., z dôvodov § 9 ods. 1 písm. a) Tr. por. trestné stíhanie obžalovaných:

Ing. V. W., nar. XX.X.XXXX v V., bytom F. č. XXX a
Ing. V. Z., nar. XX.XX.XXXX v O., bytom O., miestna časť P., P. č. XXXX/X,

pre spolupáchateľstvo trestného činu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 9 ods. 2, § 255 ods. 1, 3 Tr. zák., účinného do 1.1.2006, na skutkovom základe, že:

ako členovia predstavenstva spoločnosti PARK REAL, a.s., IČO: 36 382 132 v Dolnom Kubíne v rozpore s ustanovením § 194 ods. 5 Obchodného zákonníka v znení platnom do 31.12.2001;

- dňa 21.03.2001 uzatvorili so spoločnosťou DRUHÁ STROJÁRENSKÁ a.s., IČO: 36 305 154 zmluvu o kúpe cenných papierov, na základe ktorej spoločnosť PARK REAL, a.s. kúpila akcie spoločnosti OFZ Trading, a.s., IČO: 35 756 560, za ktoré sa zaviazala uhradiť spoločnosti DRUHÁ STROJÁRENSKÁ a.s. kúpnu cenu vo výške 200.000.000,- Sk (6.638.783,77 €)

- následne dňa 09.04.2001 uzatvorili so spoločnosťou OFZ Trading, a.s. zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej spoločnosť PARK REAL, a.s. získala pohľadávky voči spoločnosti DRUHÁ STROJÁRENSKÁ a.s. v nominálnej hodnote 200.000.000,- Sk (6.638.783,77 €), za ktoré sa zaviazala zaplatiť spoločnosti OFZ Trading, a.s. odplatu vo výške 200.000.000,- Sk (6.638.783,77 €), ktorú však doteraz neuhradila, pričom takto získané pohľadávky následne dňa 30.04.2001 použili na započítanie oproti pohľadávke spoločnosti DRUHÁ STROJÁRENSKÁ a.s. voči spoločnosti PARK REAL, a.s. na zaplatenie kúpnej ceny za akcie spoločnosti OFZ Trading, a.s.

- dňa 17.04.2001 uzatvorili zmluvu o kúpe cenných papierov, na základe ktorej spoločnosť PARK REAL, a.s. predala spoločnosti DS REAL, a.s., IČO: 36 235 784 akcie OFZ Trading, a.s. za kúpnu cenu vo výške 60.000.000,-Sk (1.991.635,13 €),

a tak po vykonaní vyššie uvedených transakcií vzrástli záväzky spoločnosti PARK REAL, a.s. z dôvodu predaja akcií OFZ Trading, a.s. so stratou a z dôvodu neuhradenia odplaty za postúpené pohľadávky vo výške 200.000.000,- Sk (6.638.783,77 €) spoločnosti OFZ Trading, a.s., pričom obžalovaní poznali ekonomický stav spoločnosti PARK REAL, a.s., a vopred vedeli, že ten neumožňuje riadne a včas uhradiť vyššie uvedené zmluvne prijaté záväzky a spoločnosť PARK

REAL, a.s. sa dostane do predĺženia, čím spôsobili škodu na majetku spoločnosti PARK REAL, a.s. vo výške 140.000.000,- Sk (4.647.148,64 €),

z a s t a v u j e

pretože trestné stíhanie je premlčané.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu boli obžalovaní Ing. V. W. a Ing. V. Z. uznaní za vinných zo spáchania trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 255 ods. 3 Tr. zák., účinného do 1.1.2006 na skutkovom základe tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Za uvedený trestný čin bol každému z obžalovaných uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, na výkon ktorého boli zaradení do prvej nápravnovýchovej skupiny.

Súčasne podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. bol každému z obžalovaných uložený trest zákazu činnosti spočívajúcej vo vykonávaní podnikateľskej činnosti vrátane výkonu funkcie v riadiacich a kontrolných orgánoch právnických osôb na 7 rokov.

Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie obidvaja obžalovaní, poškodený prostredníctvom svojho splnomocnenca a prokurátor.

Poškodený prostredníctvom splnomocnenca odvolanie odôvodnil tak, že v napadnutom rozsudku absentuje výrok týkajúci sa nároku poškodeného na náhradu škody vo výške 3.320.000,- Eur. V odvolaní ďalej poznamenal, že vyhlásením konkurzu nestráca úpadca právnu subjektivitu a ani procesnú spôsobilosť a výkon práv poškodeného v trestnom konaní nie je nakladaním s majetkom úpadcu. Ako poškodený bol preto oprávneným subjektom na uplatnenie nároku na náhradu škody v trestnom konaní. V ďalšej časti odvolania poškodený poukazuje na dôkazy vykonané pred prvostupňovým súdom - najmä na znalecké posudky a vyjadruje svoj názor na právnu kvalifikáciu skutku s tým, že sa pripája k odvolaniu prokurátora, podľa ktorého obžalovaní svojim konaním naplnili znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodného úpadku. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátor svoje odvolanie odôvodnil tak, že právnu kvalifikáciu v napadnutom rozsudku nepovažuje za správnu a navyiac v rozsudku absentuje výrok o nároku poškodeného na náhradu škody. Nesúhlasí s tvrdením prvostupňového súdu, že obžalovaní na kúpu akcií spoločnosti OFZ Trading, a.s., nepoužili majetok spoločnosti PARK REAL, a.s. Aj keď skutočne išlo o tzv. kúpu na dlh, neznamená to, že nebol použitý majetok spol. PARK REAL, a.s. Skutočnosť, že touto kúpou vznikol spoločnosti PARK REAL, a.s., záväzok vo výške 200.000.000,- Sk, preukazuje, že bol použitý majetok tejto spoločnosti, aj keď zároveň nastal prírastok jej majetku v rovnakej výške v dôsledku nadobudnutia akcií. Záväzky vždy reálne ovplyvňujú majetok subjektu, ktoré mu vznikli. Reálnosť tohto obchodu potvrdzuje, že reálne došlo k použitiu majetku spoločnosti. Pri konštatovaní úpadku spoločnosti PARK REAL, a.s., už pred kúpou akcií spoločnosti OFZ Trading, a.s., prvostupňový súd vôbec neprihliadal a ani sa nevysporiadal so skutočnosťou, že pohľadávka spoločnosti OFZ Trading, a.s., vo výške 200.000.000,- Sk tvorila viac ako 99% všetkých prihlásených pohľadávok do konkurzu. Konanie obžalovaných jednoznačne smerovalo k tomu, aby sa spoločnosť PARK REAL, a.s., dostala do úpadku a bol na ňu vyhlásený konkurz. Podľa názoru prokurátora sa obidvaja obžalovaní svojim

konaním dopustili trestného činu podvodného úpadku v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2, § 250e ods. 1 písm. b), ods. 6 písm. b) Tr. zák., účinného do 1.1.2006. Taktiež prvostupňový súd mal rozhodnúť o nároku poškodeného na náhradu škody. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný Ing. V. Z. odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu tak, že pokiaľ sa dopustil trestného činu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku, došlo k premlčaniu trestného stíhania v dôsledku uplynutia premlčacej doby. V konaní pred prvostupňovým súdom nebolo bez pochybností dokázané, že by podpísal kritické zmluvy. Táto skutočnosť ostala sporná. Ohľadom overenia pravosti jeho podpisu na zmluvách bolo v prípravnom konaní zabezpečené len odborné vyjadrenie. Prvostupňový súd sa však nemal uspokojiť len s odborným vyjadrením, ale mal do konania pribrať znalca. Pokiaľ prvostupňový súd nevyhovел návrhu na vykonanie znaleckého dokazovania, došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu. Ani vypočutí svedkovia vo veci nepotvrdili, že by zmluvy podpisoval on. Za nesprávny považuje aj záver prvostupňového súdu, že konaním, uvedeným v obžalobe, vznikla škoda. Pokiaľ o spôsobenej škode hovoria len svedkovia, resp. znalkyňa, tieto subjekty nemajú aktívnu legitimáciu na takýto záver. Naopak žiaden zo správcov úpadcu - obchodnej spoločnosti PARK REAL Dolný Kubín nepotvrdili, že by konaním obžalovaných bola spôsobená úpadcovi škoda. V súvislosti s nákupom a následným predajom akcií obžalovanými uviedol, že s podnikaním je spojené riziko. Pri každom obchode spočíva riziko v možnosti, že tento nebude úspešný a vznikne aj strata. Povinnosťou štatutárneho orgánu je konať tak, aby v prípade, že hrozí strata, túto eliminoval alebo minimalizoval. Ak aj obžalovaní konali tak, ako je uvedené v rozsudku prvostupňového súdu, konali preto, aby možnú stratu eliminovali. V tejto súvislosti vyjadruje pochybnosti o správnosti záverov posudku znalkyne Mgr. Ing. B.. Poznamenal ďalej, že nebol štatutárnym orgánom spoločnosti PARK REAL, a.s., ale bol len členom jej štatutárneho orgánu, ktorým bolo predstavenstvo. Podľa neho nie je možné výklad ustanovenia § 255 Tr. zák., účinného do 1.1.2006, rozširovať aj na členov štatutárneho orgánu ako páchatel'a tohto trestného činu. V súvislosti s uloženým trestom poznamenal, že tento považuje za nedôvodný. Prvostupňový súd pri ukladaní trestu nepostupoval dôsledne v zmysle § 31 ods. 1 Tr. zák., účinného do 1.1.2006. Pokiaľ prvostupňový súd pri ukladaní trestu prihliadal aj na výšku spôsobenej škody, opäť poznamenal, že škoda nebola objektívne preukázaná. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a spod obžaloby ho oslobodil.

Obžalovaný Ing. V. W. odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu tak, že spochybnil pravosť zmlúv, ako aj pravosť svojich podpisov na nich, keďže k dispozícii neboli originály zmlúv, vzhľadom na zabezpečené dôkazy mal byť preto vykonaný výsluch znalcov, prípadne mal byť do konania pribratý ústav. V tejto súvislosti nevyhlásil ani možnosť manipulácie s jeho podpisom. Záver prvostupňového súdu o pravosti jeho podpisu preto nie je jednoznačný. V tejto súvislosti mal prvostupňový súd postupovať v zmysle zásady „in dubio pro reo“ - v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Spochybňuje tvrdenie svedka B., že ako majiteľ spoločnosti bol vlastne ovládaný a bez vplyvu na obžalovaných. Takéto tvrdenia odporujú realite v obchodnom svete. Poukázal ďalej na objektívne preukázané zistenie, že poškodená spoločnosť bola v predĺžení dávno pred žalovaným skutkom. Pokiaľ znalkyňa B. konštatovala, že poškodená spoločnosť bola v dobrej kondícii, hoci v roku 1999 mala nesplatené pohľadávky vo výške 41.000.000,- Sk a v ďalšom roku 31.000.000,- Sk, takéto tvrdenie je úsmevné. V súvislosti s nákupom a predajom akcií uviedol, že aj starostlivému hospodárovi nie každý obchod vyjde a v predmetnej veci by úmysel spôsobiť škodu musel existovať od počiatku ich konania. Z vykonaných dôkazov nie je zrejmé, ako mohli obžalovaní vedieť o koľko „lacnejšie“ sa im podarí nakúpené akcie vo finále transakcie predať. V tomto smere poukázal na záver posudku znalkyne J. o hodnote akcií po ich kúpe. Nesporné je, že išlo z ich strany o rizikový obchod, ale takýto je každý obchod s akciami. Samotný obchod, aj keď rizikový, neznamenaá úmysel spôsobiť škodu. Obvykle sa riskuje v úmysle získať a nie stratiť. Za neobjektívne považuje aj

svoje hodnotenie prvostupňovým súdom s poukazom, že mal pracovať v spoločnostiach, ktoré skončili v konkurze. Prvostupňový súd sa nezaoberal skutočnosťou, že pracoval aj v spoločnostiach, ktoré boli úspešné. Pokiaľ prvostupňový súd konštatuje úmysel obžalovaných spôsobiť škodu, o takomto úmysle neexistujú žiadne dôkazy, nakoľko všetky skutočnosti, ktoré by takýto záver podporovali, zistili znalci analýzami až v čase po udalosti a obžalovaní pred a počas skutku nemali a objektívne nemohli mať o nich žiadnu vedomosť. Jediné, čo bolo objektívne preukázané je skutočnosť, že obchod bol riskantný, ale doposiaľ žiaden dôkaz nepotvrdil, že by toto riziko od počiatku mohlo vyústiť iba v stratu a že obžalovaní o tom vedeli. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, resp., aby ho spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd na základe odvolaní obžalovaných a prokurátora preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku prihliadal aj na chyby, ktoré síce neboli odvolaniami vytýkané, ale sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie obžalovaného Ing. V. Z. je čiastočne dôvodné a taktiež je dôvodné odvolanie prokurátora, ako aj obžalovaného Ing. V. W., aj keď z iných dôvodov než sú v nich uvedené.

Zo spisu vyplýva, že na obžalovaných bola podaná obžaloba pre trestný čin podvodného úpadku, spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2, § 250e ods. 1 písm. b), ods. 6 písm. b) Tr. zák., účinného do 1.1.2006. Prvostupňový súd po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní konanie obžalovaných kvalifikoval ako trestný čin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 255 ods. 3 Tr. zák., účinného do 1.1.2006, spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák.

Svoj záver v podstate prvostupňový súd odôvodnil tak, že v predmetnej veci išlo o tzv. „kúpu na dlh“. V účtovníctve firmy PARK REAL, a.s., Dolný Kubín síce v momente kúpy akcií došlo k zmene na strane záväzkov (v dôsledku neuhradenej kúpnej ceny), avšak zároveň nedošlo na strane aktív (majetku) k žiadnemu úbytku. Práve naopak došlo k okamžitému reálnemu prírastku majetku vo forme nadobudnutých akcií. Nešlo teda o žiadny fiktívny obchod, ale kupovaná vec (akcie) reálne zmenila majiteľa. Poukázal ďalej na fakt, že spoločnosť PARK REAL, a.s., Dolný Kubín sa v dôsledku tohto konania nemohla dostať do úpadku, nakoľko v tom čase už v úpadku bola. Objektívne bolo preukázané, že spoločnosť PARK REAL, a.s., Dolný Kubín mala už v čase skutku viac veriteľov, voči ktorým bola dlhší čas v omeškaní so zaplatením splatných záväzkov. Táto skutočnosť bola právoplatne potvrdená aj Krajským súdom v Banskej Bystrici v konaní č. 46Cb-24k/2000, ktorý opakovane vyhlásil konkurz na majetok spoločnosti PARK REAL, a.s., Dolný Kubín. Z tohto rozhodnutia nepochybne vyplýva, že spoločnosť PARK REAL, a.s., Dolný Kubín spĺňa podmienky úpadku. Z rozhodnutia krajského súdu je zrejmé, že už v roku 2000 boli splnené zákonné podmienky na vyhlásenie konkurzu na spoločnosť PARK REAL, a.s., Dolný Kubín pre jej insolventnosť. Aj z posudkov znalkýň vyplýva, že spoločnosť PARK REAL, a.s., mala v čase skutku viac záväzkov po lehote splatnosti. Za takýchto okolností, keďže spoločnosť PARK REAL, a.s., Dolný Kubín bola už v čase skutku v úpadku, nemohlo konaním obžalovaných dôjsť k naplneniu znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodného úpadku.

Za objektívne však považuje prvostupňový súd preukázané, že obžalovaní predali akcie krátko po ich nadobudnutí s výraznou stratou bez toho, aby na to existoval objektívny dôvod. V tejto súvislosti poukázal prvostupňový súd aj na ďalšie súdne rozhodnutie (Okresného súdu v Trnave pod č. 16Cb/16/2005), z ktorého okrem iného vyplýva, že zmluva o predaji akcií obžalovanými za kúpnu cenu 60.000.000,- Sk odporuje zákonu a dobrým mravom. Napokon ako konštatoval prvostupňový súd spoločnosť PARK REAL, a.s., Dolný Kubín bola po kúpe akcií už stopercentným akcionárom firmy OFZ Trading, a.s. a mohla tak priamo a zásadným spôsobom vplývať na chod a smerovanie podniku a

pokúsiť sa zabrániť stratovému obchodu. Najmä krátky časový odstup medzi kúpou a následným predajom akcií potvrdzuje, že obžalovaní žiadnym spôsobom situáciu ohľadom údajného poklesu trhovej hodnoty verejne neobchodovateľných akcií neanalyzovali a nepokúšali sa ani o žiadne iné riešenie. Séria obchodných operácií uvedených v skutkovej vete, realizovaných v krátkej dobe a v rýchlom slede, sama o sebe nasvedčuje, že obžalovaní nielenže nezisťovali, ale ani nemali vôľu zisťovať prípadných záujemcov o kúpu akcií za lepšiu cenu. Prvostupňový súd poukázal aj na fakt, že v osobe obžalovaných išlo o osvedčených účastníkov v mnohých obchodných spoločnostiach v minulosti. S povinnosťou spravovať majetok nimi riadenej právnickej osoby s náležitou odbornou starostlivosťou už mali teda skúsenosť. Vedeli aj o rizikách, aké so sebou prinášajú obchody s cennými papiermi a boli s možnými následkami svojho konania uzrozumení.

Takéto hodnotenie dôkazov prvostupňovým súdom pokiaľ ide o možnú kvalifikáciu skutku uvedeného v obžalobe, považuje krajský súd za správnu. Ani podľa názoru krajského súdu vzhľadom na zistené skutočnosti vyplývajúce z vykonaných dôkazov, nemožno konanie obžalovaných kvalifikovať ako trestný čin podvodného úpadku tak, ako bol kvalifikovaný v obžalobe. Za nesporný a najmä objektívne preukázaný fakt považuje aj krajský súd tú skutočnosť, že už v čase konania obžalovaných bola spoločnosť PARK REAL, a.s., Dolný Kubín v úpadku. Pokiaľ teda spoločnosť PARK REAL, a.s., Dolný Kubín už bola v čase skutku preukázateľne v úpadku, nemohlo konanie obžalovaných smerovať k spôsobeniu jej úpadku. V tomto smere podľa názoru krajského súdu nie je podstatné, keďže spoločnosť PARK REAL, a.s., Dolný Kubín už bola v úpadku, v akom objeme (čo sa týka množstva finančných prostriedkov) bola obchodná operácia obžalovanými uskutočnená. Z tohto dôvodu považuje krajský súd odvolacie námietky prokurátora za nedôvodné, pokiaľ prokurátor v odvolaní konštatoval, že prvostupňový súd neprihliadol na skutočnosť, že pohľadávka spoločnosti OFZ Trading, a.s., vo výške 200.000.000,- Sk tvorila viac ako 99% všetkých prihlásených pohľadávok do konkurzu.

Z dôvodov, na ktoré v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal prvostupňový súd a s ktorými sa krajský súd stotožňuje, prichádza aj podľa názoru krajského súdu ako možná kvalifikácia skutku do úvahy kvalifikácia podľa § 255 ods. 1, 3 Tr. zák., účinného do 1.1.2006. Aj podľa názoru krajského súdu vzhľadom na manažérske skúsenosti obidvoch obžalovaných, ako aj okolnosti a sled za akých došlo k spáchaniu skutku, možno dospieť k bezpečnému záveru, že konanie obžalovaných napĺňa znaky trestného činu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku. Obžalovaní nesporne nepostupovali v súlade s ustanovením § 194 ods. 5 Obchodného zákonníka. Pokiaľ ide o úmysel obžalovaných spôsobiť škodu, v posudzovanom prípade možno podľa názoru krajského súdu konštatovať minimálne nepriamy úmysel u obžalovaných.

Pri možnej kvalifikácii skutku, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní ako spolupáchateľstvo trestného činu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 9 ods. 2, § 255 ods. 1, 3 Tr. zák., účinného do 1.1.2006, ktorá v posudzovanom prípade prichádza do úvahy, sa krajský súd vzhľadom na odstup času, ktorý uplynul od spáchania skutku, zaoberal aj otázkou premlčania trestného stíhania obžalovaných. Krajský súd pritom posudzoval príslušné ustanovenia Trestného zákona, účinného do 1.1.2006.

Z ustanovenia § 255 ods. 3 Tr. zák. vyplýva, že za tento trestný čin možno uložiť trest odňatia slobody v sadzbe od 1 do 5 rokov.

Z ustanovenia § 9 ods. 1 písm. a) Tr. por. vyplýva, že trestné stíhanie nemožno začať a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak je trestné stíhanie premlčané.

Z ustanovenia § 67 ods. 1 Tr. zák., účinného do 1.1.2006 vyplýva, že trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je:

c) 10 rokov, ak je horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody viac ako 5 rokov, d) 5 rokov, ak je horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody viac ako 1 rok.

Z uvedeného je zrejmé, že v predmetnej veci je dĺžka premlčacej doby 5 rokov.

Keďže skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní bol spáchaný v apríli 2001, 5-ročná premlčacia doba uplynula v apríli 2006.

Z ustanovenia § 67 ods. 3 Tr. zák., účinného do 1.1.2006 vyplýva, že premlčanie trestného stíhania sa prerušuje:

a) vznesením obvinenia pre trestný čin, o premlčanie ktorého ide, ako aj po ňom nasledujúcimi úkonmi policajného orgánu, vyšetrovateľa, prokurátora alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu páchateľa alebo

b) ak páchateľ spáchal v premlčacej dobe trestný čin nový, na ktorý tento zákon ustanovuje trest rovnaký alebo prísnejší.

Z ustanovenia § 67 ods. 4 Tr. zák., účinného do 1.1.2006 vyplýva, že prerušením premlčania sa začína nová premlčacia doba.

Zo spisu vyplýva, že Ing. V. W. bolo vo veci vznesené obvinenie dňa 4.6.2009 a Ing. V. Z. bolo vznesené obvinenie dňa 17.6.2009. Stalo sa tak po uplynutí 5-ročnej premlčacej doby.

Krajský súd nezistil ani skutočnosť, na základe ktorej by sa prerušovalo premlčanie trestného stíhania z dôvodu § 67 ods. 3 písm. b) Tr. zák. Aj keď obidvaja obžalovaní boli v čase po spáchaní skutku, pre ktorý sú stíhaní právoplatne odsúdení, nejde ani u jedného z nich o prípad uvedený v § 67 ods. 3 písm. b) Tr. zák., účinného do 1.1.2006.

Krajský súd v posudzovanej veci nezistil ani skutočnosti, ktoré by mali vplyv na započítanie premlčacej doby v zmysle § 67 ods. 2 písm. a) až e) Tr. zák., účinného do 1.1.2006.

Z ustanovenia § 281 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že súd zastaví trestné stíhanie, ak na hlavnom pojednávaní zistí, že je tu niektorá z okolností uvedených v § 9 ods. 1

Krajský súd na základe vyššie uvedených skutočností na podklade odvolaní obžalovaných a prokurátora zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a sám trestné stíhanie obžalovaných zastavil z dôvodu jeho premlčania.

Keďže v zmysle ustanovenia § 9 ods. 1 Tr. por. v začatom trestnom stíhaní nemožno ani pokračovať a musí byť zastavené, krajský súd sa nezaoberal odvolacími námietkami obžalovaných, týkajúcimi sa potreby doplnenia dokazovania pred prvostupňovým súdom, nakoľko vrátenie veci prvostupňovému súdu na doplnenie dokazovania neprichádza do úvahy.

Pokiaľ ide o odvolanie poškodenej strany - spoločnosti PARK REAL, a.s., Dolný Kubín, podané prostredníctvom splnomocnenca, toto krajský súd v zmysle § 316 ods. 1 Tr. por. zamietol ako podané neoprávnenou osobou. Krajský súd sa v tomto smere v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, týkajúcim sa výroku o náhrade škody. Aj podľa názoru krajského súdu oprávneným subjektom na uplatňovanie nároku na náhradu škody v trestnom konaní je

v predmetnej veci len správca konkurznej podstaty, a to z dôvodov, na ktoré poukázal prvostupňový súd.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná. V trestnom stíhaní sa však pokračuje, ak vyhlási obvinený do troch dní odvtedy, čo mu bolo uznesenie o zastavení trestného stíhania oznámené, že na prejednaní veci trvá.

Krajský súd v Žiline, dňa 18.10.2012

JUDr. Vladimír Sučík
Predseda senátu

Za správnosť: Andrea Urbanová

Krajský súd v Žiline
Za správnosť anonymizácie:

U z n e s e n i e

Predseda senátu Krajského súdu v Žiline v trestnej veci obžalovaných Ing. V. W. a Ing. V. Z.
takto

r o z h o d o l :

Podľa § 174 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 180 Tr. por. o p r a v u j e výrokovú časť uznesenia Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/93/2012 z 18.10.2012 tak, že nesprávnu časť - „Krajský súd v Žiline na verejnom zasadnutí konanom 18. októbra 2012“ nahrádza správnou časťou - „Krajský súd v Žiline na neverejnom zasadnutí konanom 18. októbra 2012“.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline dňa 18.10.2012 rozhodoval na neverejnom zasadnutí v trestnej veci obžalovaných Ing. V. W. a Ing. V. Z. o odvolaniach obžalovaných, poškodenej strany a prokurátora.

V písomnom vyhotovení uznesenia z 18.10.2012 je vo výrokovej časti uvedený nesprávny údaj - že krajský súd rozhodoval na verejnom zasadnutí (ide o zjavnú pisársku chybu), keďže krajský súd v skutočnosti rozhodoval na neverejnom zasadnutí.

Po doručení uznesenia krajského súdu prokurátor Krajskej prokuratúry v Žiline písomne upozornil krajský súd na túto pisársku chybu.

Z ustanovenia § 174 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že predseda senátu môže osobitným uznesením kedykoľvek opraviť pisárske chyby a iné zrejmé nesprávnosti, ku ktorým došlo pri vyhotovení rozsudku a v jeho rovnopisoch tak, aby vyhotovenie bolo v úplnej zhode s obsahom rozsudku ako bol vyhlásený.

Z ustanovenia § 180 Tr. por. vyplýva, že ak tento diel neustanovuje niečo iné, použijú sa na uznesenie primerané ustanovenia prvého dielu tejto hlavy o rozsudku.

S poukazom na vyššie uvedené predseda senátu Krajského súdu v Žiline na podnet prokurátora Krajskej prokuratúry v Žiline vyhotovil postupom podľa § 174 ods. 1 Tr. por. opravné uznesenie za účelom odstránenia zistenej pisárskej chyby.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

Krajský súd v Žiline, dňa 30.1.2013

JUDr. Vladimír Sučík
Predseda senátu

Za správnosť: Andrea Urbanová

Krajský súd v Žiline
Za správnosť anonymizácie: